

## ප්‍රවිතය හා ක්‍රීඩාව: වින අත්දැකීම්

ආර්.පී.එච.අ.ර. ජයසේකර

අතිතයේ පටන් ම ශ්‍රී ලංකාව හා විනය අතර මිතු සම්බන්ධතාවයක් පවතී. එහි දී ශ්‍රී ලංකාව හා විනය අතර සාරධර්මයන් හි පවත්නා සබඳියාව තව යුරටත් නිරැපණය වේ. මෙහි දී ක්‍රීඩාව සහ විග්‍රාන්තිය සම්බන්ධයෙන් ද ශ්‍රී ලංකාව හා විනය සම්පත්වයට පත් වන දක්නට ලැබේ. "සිත් පහන" නම් වූ කෘතිය ශ්‍රී ලංකාව හා විනය අතර මිතු සම්බන්ධතාවයට බෙහෙවින් පිළිතුරු දක්වයි. මෙම ගුන්පය විනයට ආවේණික සංස්කෘතික සම්ප්‍රදාය, දරුණුනවදී වින්තනය හා සාරධර්ම මුලික කරගෙන ලියුවකි. "සිත් පහන" කෘතිය පිටු 267කින් සමන්විත වන අතර මෙහි අඩංගු කතන්දර 61 මගින් මෙහි ලේඛිකාව වන ජෙ. උප උප නම් කතුවරිය 2013 පුත් මාසයේ දී වින බසින් ලියු මෙම ගුන්පය සමන් අතාවුදුවේ මහතා විසින් ශ්‍රී ලංකික පාඨකයන් වෙනුවෙන් විනයේ සංස්කෘතික සම්ප්‍රදාය, බුදු දහම, දරුණුනවදී වින්තනය, ක්‍රීඩාව පිළිබඳව රසබර අධ්‍යාත්මික සංග්‍රහයක් පිළියෙල කර ඇත්තේ තමන් ලද ජ්‍යෙෂ්ඨවාසේය මුෂ්‍ර කරගෙනය. එහි දී මෙම කතුවරියගේ ගුන්පය තුළ දී ක්‍රීඩාව සහ විග්‍රාන්තිය සම්බන්ධයෙන් පුරුව වූ සටහන් කිහිපයක් දක්වා ඇත. එමගින් විනයේ පවත්නා ක්‍රීඩා සහ විග්‍රාන්තිමය රටා කෙසේ නම් පවතී ද යන්න පිළිබඳව තීරණය කළ හැකි වේ. මෙහි අඩංගු "මමත්වය අත්හැරියහාත්" නම් වූ කරාවෙහි ක්‍රීඩාව සහ විග්‍රාන්තිය සම්බන්ධ පුරුව වූ සටහනක් කතුවරිය විසින් දක්වා ඇත."පෙටි උප, සුපුකට කු යු නළවන් වන බස්ස උප සහ ජැකි වැන් මෙන් ම දක්ෂ වින කු යු නළවෙකි....." කතුවරිය මෙමගින් මුලික කරා වස්තුව බවට පත් කරගෙන තිබේ."මා කු යු ඉගෙනගන්න පටන් ගන්නේ වයස අවුරුදු 8 දී ය. අවුරුදු 11 සිට වසර 5ක් පුරාම කු යු තරගවලින් රන් පදක්කම් පිමි කරගත්තා. අවුරුදු 5ක් තිස්සේස් මා කු යු පිළිබඳ රන් පදක්කම් ලබා ගත්තා. මේ වැදිහට දිගින් දිගටම රන් පදක්කම් දිනා ගන්න ගියෝත් කවදා හරි වෙන කෙනෙක් මාව පරදවන දිනය එළෙනුවාට සැකයක් නැත." "පෙටි උප" නම් වූ අග්‍රගත් ක්‍රීඩකයාගේ පුරුව ජ්‍යෙත කරාවෙහි එක් සංස්කේෂීමය අවස්ථාවක් කතුවරිය විසින් මුලික තේමාව බවට පත් කරගෙන තිබුණි. ජ්‍යෙත උප නම් වූ දක්ෂ වින කු යු ක්‍රීඩකයෙක්, නළවෙක් වැනි පුද්ගලයෙක් තමන්ගේ ජ්‍යෙතවරණය ඉදිරිපත් කරන්නේ ඉතාමත් පුරුව ලෙසිනි. පාඨක ජ්‍යෙතයාට තමන්ගේ ජ්‍යෙතවල ජ්‍යෙතවාසේය අවශ්‍ය මාරගෝපදේශනය ලබාදෙන්නට කතුවරිය යොදාගත්තු ලැබුවේ ක්‍රීඩකයුගේ ජ්‍යෙත අත්දැකීමකි. ක්‍රීඩකයුට තමන්ගේ ජ්‍යෙතයට ලබාගත හැකි අත්දැකීම් ගණනාවක් පවතී. එහෙයින් ඔහුගේ ජ්‍යෙත අත්දැකීම් මගින් මාරගෝපදේශනයක් ලබාදීම ඉතා වැදැගත් බව කතුවරියට වැටහෙන්නට ඇතැයි යන්න මාගේ අදහසයි. මිනිසුන් නිරතුරුවම මුදල් පසුපස හඳා යන්නේ ඉතා වේගයෙනි. එනමුත් ඔවන් හරිහම්බ කරගන්නා වූ එම මුදල් වියදීම් වන්නට ගතවන්නේ ඉතා පුළු වේලාවකි යන්න පැහැදිලි කිරීම සඳහා කතුවරිය පහත අයුරින් ක්‍රීඩාව යොදාගෙන තිබේ."පියා සහ පුතුයා සෙල්ලමක නිරත වීමට සුදානම්ව සිටියා. එම සෙල්ලමේ දී කෙනෙකුට ලැබෙන කාලය විනාඩි දහයකට සිමා වී තිබුණා. එය ඔවුන් හැදින්වුයේ "ජ්‍යෙත කාලය" ලෙසයි. විනාඩි දහය තුළ පියා සහ පුතුයා වෙන් වෙන්ව පෙනතක් පෙරලුමින් එම පොතෙන් "රන්" යන ව්‍යවහාර සෞයා ගත් අයට සෙල්ලමෙන් දිනුම ලැබෙනවා....." මිනිසුන් තමන්ගේ විග්‍රාන්තිමය තත්ත්වයන් සඳහා විවේක කාලය තම පවුලේ සාමාජිකයන් සමඟ යහපත් ලෙස ගත කිරීමට ක්‍රීඩාව යන්න යොදාගෙන තිබෙන බව පෙනේ. මෙහි දී කතුවරිය පියා සහ පුතුයා අතර පවතින සම්ප සම්බන්ධතාවය සහ ඔවුන් තම විවේක කාලයේ දී නිරකවන පුරුව ක්‍රීඩාවක් පිළිබඳව සඳහන් කොට තිබේ. මෙය විග්‍රාන්තිමය අවස්ථාවක් නිරැපණය කරනු ලබන සෞදුරු සටහනකි. විග්‍රාන්තිය, ක්‍රීඩාව, විවේකය අප ජ්‍යෙතවලට බැඳී පවතී. ඒ බැඳීම කළුව තුළින් ද රස වැදීමට ලැබීම මහත් හාගාගායකි. ඒ හාගාය "සිත් පහන" නම් වූ කෘතියේ කතුවරිය අපට ලබා දී ඇත.

ඡෙ. උප, පරිවර්තන, සමන් අතාවුදුවේ, සිත් පහන, (2013), ගාස්ට් පබලිඩින් (ප්‍රසිවට්) ලිමිටඩ්, කොළඹ 10.